

γεωργία πιερρουτσάκου

Μέχρι να ξημερώσει

2020
Αθήνα
Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Γεωργία Πιερρουτσάκου γεννήθηκε στον Πειραιά. Σπούδασε στο Τμήμα Βιολογίας της Σχολής Θετικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Πατρών. Είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (Sorbonne Nouvelle – Paris III, Études Théâtrales) και της δραματικής σχολής Νέο Ελληνικό Θέατρο, καθώς και του Στούντιο Νέων Συγγραφέων του Εθνικού Θεάτρου. Εργάζεται ως ηθοποιός και σκηνοθέτης και έχει συνεργαστεί με το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, Από Μηχανής Θέατρο, Θέατρο Χώρα, Θέατρο Δημήτρης Χορν, Επί Κολωνώ, Faust, Άβατον κ.ά. Το καλοκαίρι του 2016 παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στη σκηνή Νέο Ρεζ του Εθνικού Θεάτρου, το πρώτο της θεατρικό κείμενο *Έλα να παίξουμε*, το οποίο ανέβηκε με νέα διανομή στη συνέχεια στο black box του θεάτρου Επί Κολωνώ, και την επόμενη χρονιά στο θέατρο Faust. Το 2018 βραβεύτηκε από την Ένωση Σεναριογράφων Ελλάδος για το θεατρικό της έργο *και καλή τύχη*. Το 2020 επιλέχθηκε το πρώτο της σενάριο μικρού μήκους ταινίας με τίτλο *Πατινάζ* από την ΕΡΤ για το Microfilm 2021, το οποίο συνέγραψε μαζί με την σκηνοθέτη Σπυριδούλα Γιούσκου. Μεταφράζει θέατρο από την γαλλική γλώσσα. Διδάσκει και σκηνοθετεί ερασιτεχνικές ομάδες παιδιών και ενηλίκων.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6942829399
Email: g.pierroutsakou@gmail.com

Το θεατρικό έργο *Μέχρι να ξημερώσει* της Γεωργίας Πιερρουτσάκου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

πρόσωπα

XY

XX

Σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου.

Σημείωση

Η παύλα στο τέλος μια φράσης δηλώνει ότι αυτός που μιλάει διακόπτεται απότομα.

περίληψη

Σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου ένας άντρας και μια γυναίκα συναντιούνται για πρώτη φορά. Ο XY και η XX ήρθαν σε επαφή μέσω μιας πλατφόρμας γνωριμιών για «μυημένους». Μια κοινή μοίρα ενώνει τους δύο αγνώστους. Μοιράζονται ένα μυστικό και τον ίδιο στόχο για την αποψινή νύχτα. Απέναντι τους ο χρόνος. Το μανιφέστο της πλατφόρμας το λέει καθαρά : «όποιος προλάβει, όποιος καταφέρει πρώτος να βρει το κουράγιο...» Έχουν μόνο λίγες ώρες στη διάθεσή τους για να ολοκληρώσουν το σκοπό της συνάντησής τους. Μέχρι να ξημερώσει. Έπειτα τα πάντα θα έχουν αλλάξει. Και δε θα ιδωθούν ποτέ ξανά.

*Alpha 60: Quel est le privilège des morts ?
Lemmy Caution : Ne plus mourir.*

Alphaville, Jean-Luc Godart

i

00:04

Δωμάτιο ξενοδοχείου. Νύχτα.

Ο ΧΥ είναι κομψός, φοράει μαύρο ζιβάγκο, μαύρο παντελόνι, μαύρο σακάκι. Είναι 44 ετών. Η ΧΧ φοράει ένα σατέν μίντι φόρεμα και από πάνω πανωφόρι που το καλύπτει εντελώς, καλοχτενισμένη. Είναι 34 ετών.

Ο ΧΥ κρατάει το ακουστικό του τηλεφώνου του δωματίου. Το σακάκι του είναι τακτοποιημένο σε μια πολυθρόνα. Η ΧΧ φοράει ακόμη το πανωφόρι της και κοιτάζει έξω απ' το παράθυρο.

Απευθύνεται στη ΧΧ.

ΧΥ

Λοιπόν;

Σιωπή. Μιλάει στο ακουστικό.

Ναι δύο παρακαλώ.

Παύση.

Σκέτα. Ευχαριστώ πολύ.

Ο ΧΥ κλείνει το τηλέφωνο.

ΧΧ

Δεν πίνω.

ΧΥ

Μμμ;

ΧΧ

Δεν... Λιοντάρι; Λέων.

Την κοιτάζει.

Σου αρέσει να παίρνεις πρωτοβουλίες. Ή μήπως ήταν ένδειξη τρυφερότητας; Καρκινάκι.

Ο ΧΥ χαμογελά. Η ΧΧ τον πλησιάζει.

Μιμι. Ούτε καν.

Παύση. Τον περιεργάζεται.

Ντυμένος στα μαύρα, αινιγματικό χαμόγελο, μακριά δάχτυλα.

Τον αγγίζει στα δάχτυλα.

Μουσικός... ή κάτι τέτοιο. Σίγουρα καλλιτεχνική φύση.

Τον έχει πλησιάσει σε απόσταση αναπνοής.

Επιμένω. Λιοντάρι.

Ο ΧΥ πλησιάζει τα χείλη της και η ΧΧ γυρίζει πλάτη απότομα.

Σου είπα δεν πίνω. Κακώς είπες δὺ -

ΧΥ

Ποιος είπε ότι το δεύτερο είναι για σένα;

ΧΧ

Touché!

Παύση. Την κοιτάζει.

Σημαίνει -

ΧΥ

Ξέρω.

ΧΧ

Και; Απορείς πώς το ξέρω εγώ; Έχεις ένα βλέμμα... Ας συνοψίσουμε. Κομπός, δυναμικός, με μια δόση μελαγχολίας και μπόλικη υπεροψία. Κριός, το πέτυχα;

Σιωπή.

Όχι; Σίγουρα όχι.

Παύση.

Ήμουν πρωταθλήτρια ξιφασκίας ως τα δεκαεννιά μου. Ύστερα κάποιος σοβαρός τραυματισμός με κράτησε πίσω και... δεν ξαναγύρισα ποτέ. Ούτε καν κοιτάζω αγώνες. Δε μου λείπει. Όταν τελειώνει κάτι, τελειώνει. Δε συμφωνείς;

Σιωπή.

Μάλλον όχι. Αν κρίνω από το ύφος σου. Σε πειράζει που ρωτάω πράγματα για σένα; Μήπως σε φέρνω σε δύσκολη θέση;

ΧΥ

Όλη νύχτα μ' αυτό θα τη βγάλεις; Δε θα –

XX

Μμχμμ. Όταν σιγουρευτώ ότι θα μείνω.

ΧΥ

Μπορεί και να φύγεις, δηλαδή.

Σιωπή. Η XX κοιτάζει ξανά έξω.

XX

Το 'χεις ξανακάνει;

Σιωπή.

Αυτό. Να... όπως... Το 'χεις κάνει πολλές φορές;

ΧΥ

Μερικές.

XX

Μιλάς πάντα τόσο πολύ;

ΧΥ

Εσύ;!

XX

Touché!

ΧΥ

Εσύ, πρώτη φορά απόψε;

XX

Φαίνεται ε; Πρώτη ναι!

Παύση.

Ίσως και τελευταία.

Ο ΧΥ χαμογελά.

Εκτός κι αν εθιστώ. Και δεν μπορώ να σταματήσω. Ποιος μπορεί να πει τι θ' ακολουθήσει από δω και πέρα; Ίσως να γίνω μία από αυτές τις γυναίκες που διαβάζουμε στα αστυνομικά μυθιστορήματα. Που ζει τις νύχτες μια δεύτερη ζωή. Και που κανείς, απ' όσους την γνώριζαν ως εκείνη τη στιγμή, δε θα 'βαζε ποτέ με το μυαλό του, ότι τα βράδια, όταν όλη η πόλη κοιμάται, αυτή ξυπνάει, μεταμορφώνεται και ξεκινάει την περιήγησή της. Σε δωμάτια ξενοδοχείων. Μία φιγούρα... αινιγματική... με μαύρα ρούχα... λίγο αχτένιστα μαλλιά...

Πλέκει τα δάχτυλά της στα μαλλιά του. Εκείνος της πιάνει το χέρι. Παύση.

Και μακριά δάχτυλα.

Γελούν κι οι δυο.

Ένα είναι το σίγουρο. Απόψε είναι η πρώτη και τελευταία μου φορά... μαζί σου.

ΧΥ

Ναι. Αυτό είναι το μόνο σίγουρο.

Παύση.

Γιατί δεν κάθεται; Έχουμε χρόνο –

XX

Έχεις ξανάρθει εδώ;

ΧΥ

Ποτέ στο ίδιο μέρος. Δε διάβασες τους κανονισμούς;

XX

Μμμ. Οι κανονισμοί. Τους διάβασα. Πολλές φορές. Και με μεγάλη προσοχή. Στην αρχή νόμιζα ότι πρόκειται για... φάρσα ή κάτι τέτοιο. Γράφονται τόσα και τόσα. Στο διαδίκτυο μπορεί κανείς να δει πια τα πάντα. Ύστερα όμως... σκέφτηκα, για φαντάσου... ίσως και να 'ναι αλήθεια. Βέβαια τα πάντα υπονοούσαν, τίποτα δεν ήταν καθαρό... γρίφοι, παράξενες ερωτήσεις... Κι όμως κάτι μου έλεγε να το ψάξω κι άλλο, να σκάψω όλο και πιο βαθιά. Αυτός ο λευκός λαγός του logo, ναι νομίζω αυτός ήταν που έκανε την ζημιά! Πόσο

εύστοχο! Ένας λευκός λαγός που με παρέσυρε σε μια μυστήρια καταβύθιση. Μυστήρια και την ίδια στιγμή γοητευτική. Ομολογώ αυτός που εμπνεύστηκε την πλατφόρμα, φοβερός, το λογότυπο... τα πάντα... με καλούσαν... μου ήταν αδύνατο να σταματήσω να τον ακολουθώ αυτό τον κατεργαράκι και... να που έπεσα τελικά στην τρύπα. Ακριβώς σαν την Αλίκη!

ΧΥ

Και;

XX

Τι και;

ΧΥ

Μετάνιωσες;

Σιωπή.

Μετά –

XX

Φοβάσαι μη φύγω;

ΧΥ

Αυτό δεν γίνεται. Είναι ενάντια στους κανονισμούς. Από την στιγμή που πήρες την απόφαση, δεσμεύτηκες να ακολουθήσεις την διαδικασία ως το τέλος. Δεν μπορ –

XX

Ποιος θα μ' εμποδίσει;

ΧΥ

Δεν μπορείς, δεν γίνεται να κάνεις πί –

XX

Ποιος το λέει;

ΧΥ

Οι κανονισμοί –

XX

Τι θα κάνουν; Οι κανονισμοί. Θα μου κλείσουν την πόρτα;

ΧΥ

Εγώ –

XX

Εσύ μήπως; Θα μ' εμποδίσεις εσύ; Πώς; Με τα κουτσουρεμένα λόγια και τα μακριά σου δάχτυλα;

XY

Εγώ...

XX

Ποιος είσαι εσύ; Να με κρατήσεις...

XY

Άκου. Άκουσέ με –

XX

Όχι, εσύ άκουσέ με. Δε μετάνιωσα. Εγώ... εγώ είμαι εδώ γιατί πολύ απλά δεν υπάρχει επιστροφή... απ' την στιγμή που μπήκα στην κουνελότρυπα... δε γυρίζω πίσω. Όπως η Αλίκη.

Ξέρεις καλά, πως όταν κάποιος δεν έχει τίποτα πια να χάσει... καταλαβαίνεις τι θέλω να... Το ξέρεις και το ξέρω... και να σου πω και το άλλο. Δειάρα δε δίνω... για τους κανονισμούς σου. Γι' αυτό κόψε τις μαλακίες, κοίτα με στα μάτια και πες μου.

Παύση. Η XX τον έχει πλησιάσει και τον κοιτάζει κατάματα.

Φοβάσαι μη φύγω;

Ο XY γνέφει καταφατικά.

Και;

Σιωπή.

Λοιπόν;

XY

20 Αυγούστου.

XX

Τι;!

XY

Τα γενέθλιά μου, 20 Αυγούστου.

Πάυση.

Λέων. Είμαι. Το πέτυχες με την πρώτη.

Η ΧΧ τον κοιτάζει και βγάζει το πανωφόρι της. Το αφήνει να πέσει στο πάτωμα.

Σκοτάδι.

ii

00:13

Η ΧΧ κοιτάζει έξω απ' το παράθυρο. Το πανωφόρι της είναι πεσμένο στο πάτωμα. Ο ΧΥ κάθεται στην άκρη του κρεβατιού κρατώντας ένα ποτήρι. Ένα ακόμη βρίσκεται στο τραπέζι.

ΧΧ

Ωραία βραδιά απόψε.

Παύση.

Γλυκιά.

Σιωπή.

Μίλα μου. Μίλησέ μου.

Ο ΧΥ σαστίζει.

Πες μου... κάτι. Για σένα. Ή ακόμη καλύτερα πες μου κάτι για μένα. Για το φόρεμά μου. Πόσο όμορφο είναι. Πώς μου πηγαίνει. Γι' απόψε το πήρα. Ήμουν ανάμεσα σ' αυτό κι ένα άλλο. Παραήταν σέξι. Το άλλο. Ίσως βέβαια να το εκτιμούσες περισσότερο και τώρα να έβρισκες κάτι να μου πεις. Φταίει που δεν σε ήξερα. Δεν μπορούσα να σε φανταστώ. Η αλήθεια είναι ότι ξεπερνάς κάθε προσδοκία. Που είχα.

Παύση.

Ίσως τελικά θα 'πρεπε να 'χω παραγγείλει κάτι.

ΧΥ

Έχεις άγχος;

ΧΧ

Εσύ όχι; Τι ρωτάω; Πιο κουλ πεθαίνεις.

ΧΥ

Έχω. Πολύ.

ΧΧ

Αλήθεια; Το κρύβεις καλά πάντως. Να παίζεις πόκερ. Θα είσαι πολύ καλός.

XY

Κάθισε.

Παύση. Η XX πηγαίνει αργά και κάθεται στην πολυθρόνα που είναι περασμένο το σακάκι του XY. Ο XY της πηγαίνει το δεύτερο ποτήρι με το ποτό. Εκείνη τον κοιτάζει.

XX

Είπες πως δεν είναι για μένα.

XY

Στο παραχωρώ. Πάρ' το.

Σιωπή.

Πάρ' το.

XX

«Κάνε μου, λοιπόν, τη χάρη να μη μ' αγαπάς τόσο πολύ. Την τελευταία φορά που μ' αγάπησαν, δεν μου 'καναν, όλον τον καιρό, την παραμικρή φιλική χειρονομία»*.

Η XX κάνει νεύμα εις υγείαν, του κλείνει το μάτι και πίνει.

XY

Διαβάζεις ποίηση;

XX

Μμμμ. Βασικά ό,τι πέσει στα χέρια μου. Δεν το ψάχνω και πολύ. Στην... εκεί που ζω τέλος πάντων, έχουν οριστεί κάποια παγκάκια, που μπορεί κανείς να αφήσει ένα βιβλίο ώστε να το βρει κάποιος άλλος, άγνωστος, που θα πάρει αυτό και θα αφήσει ένα άλλο στην θέση του. Ένας είδος δανειστικής βιβλιοθήκης και χαμένου θησαυρού ας πούμε. Και κρύβουμε, λοιπόν, βιβλία σ' όλης της συνοικίας τα παγκάκια, όποια ώρα της μέρας. Αρκεί να μην κοιτάζει κανείς. Κι ο καθένας μας άλλοτε αφήνει κι άλλοτε παίρνει ένα. Για σκέψου! Ένα δώρο, μια κρυφή έκπληξη που ένας ξένος άφησε εκεί για σένα. Μοναδικός κανόνας, τα πάντα πρέπει να γίνονται μυστικά, συνωμοτικά. Είναι μέρος του παιχνιδιού, βλέπεις. Της μαγείας. Δεν ξέρεις τι μικροί θησαυροί έχουν πέσει στα χέρια μου...

XY

Όμορφο.

XX

Όποτε κάθομαι σε κάποιο από κείνα τα παγκάκια πάνω την καρδιά μου να χτυπάει σαν τρελή. Τι τι τακ τι τι τακ τι τι τακ!

XY

Ακούγεται όμορφο.

XX

Μμμ. Είναι. Να ξέρεις πως ένας άλλος άνθρωπος σηκώθηκε, τοιμάστηκε, φόρεσε τα ρούχα του κι ήρθε ως εκεί μόνο και μόνο για να αφήσει κάτι για σένα. Εσένα που δε σε ξέρει. Κι ούτε θα σε γνωρίσει ποτέ. Ή μπορεί να έρθει εκεί στο τέλος της μέρας του, μιας μέρας κουραστικής. Αλλά προτού γυρίσει σπίτι του, στην οικογένειά του, στο σκύλο του, στα ντουβάρια του, στις κατσαρόλες του και στ' άπλυτά του, είχε στη σκέψη του εσένα. Που κατά τα άλλα αγνοεί την ύπαρξη σου. Δεν ξέρει καν τα γούστα σου. Κι όμως ελπίζει να σου αρέσει αυτό το μικρό διαμαντάκι που θα κρύψει κάτω απ' το παγκάκι. Μόνο για σένα. Θα είναι η τελευταία του σκέψη πριν αποκοιμηθεί. «Άραγε θα το βρει καλό; Θα τ' αρέσει;»

Παύση. Πίνει λίγο ακόμα.

XY

Νιώθεις καλύτερα.

Παύση. Η XX του χαμογελά. Ο XY της χαμογελά κι εκείνος με σιγουριά.

XX

Όχι.

XY

Ό –

Είσαι μια διαρκής έκπληξη! Μάλλον εσύ θα 'σουν καλύτερη στο πόκειρ.

Γελούν. Παύση.

XX

Πες μου.

Ο XY ρωτάει με ένα νεύμα «τι;».

Κάτι.

Ο XY σκύβει και μαζεύει το πανωφόρι της απ' το πάτωμα ενώ την κοιτάζει στα μάτια.

XY

Μ' αρέσει πολύ το φόρεμά σου. Σε κάνει σέξι. Άριστη επιλογή.

Σκοτάδι.

**Σε ό,τι αισθάνεσαι, Μπέρτολι Μπρεχτ.*

iii

00:27

Ο ΧΥ μιλάει στο ακουστικό του δωματίου.

ΧΥ

Ακριβώς. Ευχαριστώ πολύ.

Το κλείνει.

ΧΧ

Έρχονται ενισχύσεις;

Γελούν.

Λοιπόν;

Ο ΧΥ ρωτάει με νεύμα «τι;».

Τι άλλο σου αρέσει πάνω μου; Είπες με βρίσκεις σέξι. Ή μάλλον πιο σωστά, το φόρεμά μου σου αρέσει, με δείχνει σέξι. Άρα στην ουσία εμένα με βρίσκεις καλόγουστη. Άλλο;

Ο ΧΥ χαμογελά.

Είμαι κοντά σ' αυτό που είχες φανταστεί;

Σιωπή.

Αλήθεια πες μου, πώς με είχες φανταστεί; Άλλωστε εγώ σου είπα ήδη. Ξεπερνάς κάθε προσδοκία μου. Τι έβαζα με το νου μου! Ξέρεις τι καταλαβαίνω; Όσο κι αν νιώθει κανείς πως είναι ανοιχτόμυαλος, πως δε συμεριζεται τις προκαταλήψεις, ούτε βάζει ταμπέλες στους ανθρώπους, πως δέχεται απόλυτα την διαφορετικότητα του καθενός - όχι απλώς την δέχεται, την στηρίζει, ουσιαστικά και σε βάθος, την δέχεται με την στάση της ζωής του - και όλα αυτά τα ωραιότατα κλισέ και τούρου τούρου... Τρίχες! Κουταμάρες. Φθηνές δικαιολογίες για το εγώ μας.

Μικρή παύση.

Μμμ, έτσι είναι. Εγώ, λοιπόν, που είμαι από κείνους που στηρίζουν με την στάση ζωής τους και τα λοιπά και τα λοιπά, και που σχεδόν νιώθω υπερήφανη για τον εαυτό μου γι' αυτή μου την προσωπική κατάκτηση... έπεσα στα μεγαλύτερα

κλισέ στην προσπάθειά μου να κάνω ένα σκίτσο του ανθρώπου που θα συναντούσα εδώ απόψε. Αλήθεια.

Παύση.

Εσύ;

Ο ΧΥ γνέφει αρνητικά.

Όχι;!

ΧΥ

Δεν μπαίνω καν στη διαδικασία να φανταστώ κάτι. Όχι πια.

XX

Και; Πώς με βρίσκεις;

Ο ΧΥ αδειάζει την τελευταία γουλιά απ' το ποτό του.

ΧΥ

Υπέροχη.

Η XX σαστίζει.

Πολύ ειλικρινά σε βρίσκω υπέροχη. Σχεδόν με πληγώνει το ότι μια γυναίκα... μια γυναίκα σαν εσένα βρίσκεται εδώ απόψε. Μαζί μου. Με σκοπό να –

XX

Νιώθω ακριβώς το ίδιο. Σε νιώθω.

Παύση.

Μακάρι να ήσουν όπως σε είχα φανταστεί. Τι γυρεύει κάποιος σαν εσένα σ' αυτό το δωμάτιο; Μια τέτοια ώρα, μια τέτοια βραδιά; Γιατί; Είναι άδικο.

ΧΥ

Άδικο;

XX

Δεν είναι;

XY

Για κείνον που έβαζες με το νου σου δηλαδή ήταν λιγότερο άδικο; Τι είχε αυτός ο τύπος, αυτή η φιγούρα που έπλασες στο μυαλό σου, που τον έκανε να του αξίζει περισσότερο μια τέτοια βραδιά σ' ένα τέτοιο δωμάτιο;

Η XX έχει μείνει να τον κοιτάζει. Σιωπή για λίγο.

XX

Γιατί διάλεξες εμένα; Τι ήταν αυτό που σε έκανε να κλικάρεις το δικό μου προφίλ κι όχι οποιοδήποτε άλλο; Ή μήπως ήταν εντελώς τυχαίο; Ήταν;

XY

Όχι.

Η XX του γνέφει «τότε τι».

Το ψευδώνυμό σου καταρχάς. XX. Υπάρχουν πια αριετοί χρήστες στην πλατφόρμα. Τόσα ψευδώνυμα. Που σίγουρα έχουν κάποιο σκεπτικό από πίσω. Τα περισσότερα τουλάχιστον. Κάτι σημαίνουν, κάτι υποδηλώνουν για το χρήστη τους. Κάποιο χαρακτηριστικό του που θέλει ίσως να προβάλλει. Έστω και ασυνείδητα. Έτος γέννησης ή ηλικία πολλές φορές. Κάποια προτίμηση ή κλίση. Το δικό σου, τα λέει όλα και τίποτα μαζί. XX. Θηλυκό. Τόσο ακριβές και τόσο αινιγματικό την ίδια στιγμή.

XX

Και συμπληρωματικό με το δικό σου, κύριε XY.

XY

Και συμπληρωματικό με το δικό μου, ναι. Αυτό, λοιπόν, μ' έκανε να επιλέξω εσένα.

XX

Ότι τι δηλαδή; Πως τάχα μοιάζουμε; Έχουμε κοινό τρόπο σκέψης;

XY

Δεν το ανέλυσα και τόσο. Με το που διάβασαν τα μάτια μου το «XX» αυτόματα σε κλίκαρα. Δεν υπήρχε άλλη επιλογή. Ήταν μονόδρομος.

XX

Μάλιστα.

Παύση.

Και τι κάνεις, αγαπητέ κύριε XY; Στη ζωή σου.

Αγροφαίνεται ένα πικρό χαμόγελο του ΧΥ.

ΧΥ

Την ζω. Ζω το κάθε λεπτό. Για την ώρα.

XX

Φυσικά. Με τι ασχολείσαι εννοούσα, τι κάνεις στη ζωή γενικώς.

ΧΥ

Γενικώς ψάχνω... το νόημά της, ας πούμε. Το νόημα της ύπαρξης.

Σιωπή.

Διδάσκω φιλοσοφία στην Ακαδημία. Και ταυτόχρονα είμαι ερευνητής.

XX

Έτσι εξηγούνται όλα!

Γελούν.

Τα μαύρα, οι γνώσεις επί παντός επιστητού, το υπεροπτικό υφάμι...

ΧΥ

Μάλλον έτσι.

XX

Καθηγητής στην Ακαδημία, λοιπόν. Φιλόσοφος. Και τα δάχτυλα;

ΧΥ

Και σ' αυτό μέσα έπεσες. Παίζω πιάνο. Και λίγο σαξόφωνο, αλλά αυτό κάπως αδέξια. Μάλλον πιο πολύ το φυσάω παρά παίζω.

Γελούν και πάλι.

XX

Μάλιστα. Και σίγουρα αγαπάς τη τζαζ.

Ο ΧΥ χαμογελά.

ΧΥ

Εσύ ντετέκτιβ να υποθέσω.

Γελούν.

Ψυχολόγος;

XX

Μμμ, περίπου.

Παύση. Ο ΧΥ περιμένει με ανυπομονησία ν' ακούσει.

Κομμώτρια είμαι.

Ο ΧΥ την κοιτάζει έκπληκτος.

ΧΥ

Δε σταματάς ούτε στιγμή να με ειπλήσσεις.

XX

Όταν τελείωσα με την ξιφασαία έπιασα δουλειά σε ένα κομμωτήριο. Το είχε η σύντροφος του πατέρα μου. Η μητέρα μου τότε ήταν άρρωστη. Καρκίνος. Παράλληλα ξεκίνησα να σπουδάζω γενετική. Ήταν το όνειρο της μάνας μου κι ένιωθα πως κάτι έπρεπε να κάνω κι εγώ για κείνη. Πάντα με στήριζε, βλέπεις. Γρήγορα κατάλαβα, ωστόσο, πως ενώ ήταν πολύ ενδιαφέρουσα επιστήμη, σίγουρα δεν έβλεπα τον εαυτό μου σκυμμένο πάνω σε ένα μικροσκόπιο μια ζωή να ψάχνει... τι; Την απαρχή; Την ουσία της ζωής; Κουταμάρες! Το νόημα ήταν κάπου αλλού, εκεί έξω. Κι εγώ ήθελα να το ανακαλύψω. Όταν εκείνη... όταν πέθανε, δυο χρόνια αργότερα, παρατήρησα την σχολή κι αφοσιώθηκα στην κομμωτική. Μάθαινα γρήγορα, είχα ταλέντο στο να μεταμορφώνω τους άλλους στην καλύτερη εκδοχή τους. Ξέρεις, μ' αρέσει να βλέπω στους ανθρώπους την καλύτερη εκδοχή τους. Λίγα χρόνια μετά έφυγα από την πρωτεύουσα και πήγα στην... εκεί που ζω μέχρι σήμερα, τέλος πάντων. Εδώ και κάποια χρόνια, έχω την δική μου επιχείρηση μαζί με την συνέταιρό μου. Είναι η καλύτερή μου φίλη, ο πιο δικός μου άνθρωπος. Είναι αυτή που μου έμαθε και το πιο σπουδαίο στην τέχνη μας.

Παύση.

Ν' ακούω. Ακόμα κι όταν ο άλλος δε λέει κάτι. Ακόμα κι όταν αποφεύγει να μοιραστεί το οτιδήποτε.

ΧΥ

Διαβάζεις τους άλλους, λοιπόν.

XX

Τους ανακαλύπτω. Ή τουλάχιστον προσπαθώ. Τους ψάχνω.

XΥ

Όπως στο παιχνίδι του κρυμμένου θησαυρού με τα βιβλία σου.

XX

Ίσως. Δεν είχα κάνει ποτέ πριν την αναλογία.

XΥ

Άρα ερευνήτρια κι εσύ.

Γελούν.

XX

Κατά πώς φαίνεται.

XΥ

Να λοιπόν, που δεν είμαστε και τόσο διαφορετικοί τελικά. Μάλλον μοιάζουμε, θα έλεγα.

Η XX τον κοιτάζει αμήχανα και απαντά κάπως πικρόχολα.

XX

Λες; Να είμαστε πλασμένοι ο ένας για τον άλλο;

Σιωπή.

Γιατί είσαι εδώ;

XΥ

Τι ερώτηση είν' αυτή; Ξέρεις πολύ καλά γιατί. Για τον ίδιο λόγο που είσαι κι εσύ.

XX

Εννοώ γιατί... από τι –

XΥ

Από τι πάσχω;

XX

Συγγνώμη...

XΥ

Από τι πεθαίνω;

XX

Συγγνώμη παραφέρθηκα δεν έπρ –

XY

Πόσος καιρός μου μένει; Αυτό;! Αυτό θέλεις να μάθεις;

XX

Λυπάμαι δεν –

XY

Δεν! Τι δεν! Δεν ήθελες να με προσβάλεις; Να με πληγώσεις; Δεν –

Σιωπή.

Δεν έχει σημασία.

Η XX τον κοιτάζει. Παύση.

Έχει;

Η XX γνέφει αρνητικά.

Είμαι εδώ αυτή την ώρα σ' ένα **τέτοιο** δωμάτιο μια **τέτοια** βραδιά για τον ίδιο ακριβώς λόγο που βρίσκεσαι κι εσύ. Αυτόν που σε τράβηξε στην πλατφόρμα, που σε προκάλεσε να αναζητήσεις, να ψάξεις. Αυτόν που σ' έκανε να πέσεις στην κουνελότρυπα, σαν την Αλίκη όπως λες. Και θα είμαι εδώ... μέχρι να ξημερώσει. Όπως κι εσύ.

Παύση.

Κι από δω κι ύστερα δεν έχει γυρισμό. Φεύγοντας από ένα **τέτοιο** δωμάτιο ύστερα από μία **τέτοια** βραδιά μετά το ξημέρωμα, κανείς δεν μπορεί να είναι πια ο ίδιος.

Για μια στιγμή διστάζει.

Σε λίγες ώρες κανείς μας δε θα βγει από αυτό το δωμάτιο. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να γνωρίζεις. Αν **κάτι** πρέπει να γνωρίζεις, τότε... είν' αυτό.

XX

Κανείς... γιατί λες κανείς; Αφού οι κανονισμοί γράφουν πως μόνο ο ένας απ' τους δύο... δηλαδή ο ένας...

XY

Ναι. Μόνο ένας απ' τους δυο μας θα τα καταφέρει. Ό,τι και να σημαίνει αυτό.

XX

Εννοείς πως ο ένας απ' τους δυο μας θα καταφέρει να... να σκοτώσει τον άλλον. «Όποιος προλάβει πρώτος. Όποιος βρει πρώτος το κουράγιο». Έτσι γράφει το μανιφέστο.

XY

Και ένας απ' τους δυο μας θα καταφέρει «να λυτρωθεί απ' το μαρτύριο που έχει καταντήσει η ζωή του. Να βρει επιτέλους ανάπαυση». Το γράφει **και** αυτό.

Η XX επαναλαμβάνει σχεδόν μηχανικά.

XX

Ένας απ' τους δυο μας –

XY

Θα τα καταφέρει. Όπως το πάρει κανείς. Η ανάγνωση είναι πάντα διπλή.

Παύση.

Και ναι. Κανένας από μας δε θα βγει από αυτό δωμάτιο σήμερα το πρωί. Ο ένας γιατί πολύ απλά δε θα ζει κι ο άλλος... γιατί δε θα είναι ποτέ ξανά ο ίδιος.

Σιωπή για μερικά δευτερόλεπτα. Έπειτα ακούγεται χτύπημα στην πόρτα. Η XX αιφνιδιάζεται.

XX

Ποιος –

XY

Μην αγχώνεσαι. Το room service. Ήρθαν οι ενισχύσεις.

Η XX χαμογελά.

XX

Επιτέλους. Για μια στιγμή πίστεψα δε θα φτάσουν ποτέ.

Σκοτάδι.

iv

00:53

Ο ΧΥ χαζεύει έξω από το τζάμι. Η ΧΧ κάθεται σκεπτική στην πολυθρόνα. Καθώς είναι αφηρημένη χαϊδεύει με το χέρι της το μανίκι του σακακιού του ΧΥ που είναι περασμένο εκεί. Μοιάζει σαν να χαϊδεύει ένα χέρι που την αγκαλιάζει από πίσω.

Επάνω στο τραπέζι βρίσκεται ένας δίσκος με ένα μπουκάλι ούισκι, δυο καθαρά ποτήρια, ένα μπουλ με ξηρούς καρπούς, παγάκια κλπ. Για λίγο μένουν στη σιωπή και ο καθένας στις σκέψεις του. Μια στιγμή πηγαίνει ο ΧΥ κοντά στα ποτά.

ΧΥ

Να σου βάλω;

Η ΧΧ συνέρχεται από τις σκέψεις και τον κοιτάζει έντονα. Παύση.

ΧΧ

Λίγο κουράγιο ακόμη;

Σιωπή. Η ΧΧ γνέφει καταρατικά και ο ΧΥ σερβίρει και στα δύο ποτήρια.

ΧΥ

Πάγο;

Η ΧΧ γνέφει αρνητικά. Ο ΧΥ την πλησιάζει και της δίνει το ποτήρι της. Για μια στιγμή αγγίζονται τα χέρια τους και νιώθουν τον ηλεκτρισμό στην ατμόσφαιρα.

ΧΧ

Κι ύστερα;

ΧΥ

Ύστερα, τι;

ΧΧ

Πώς γίνεται; Τι γίνεται;

ΧΥ

Τι είναι αυτό που ψάχνεις να μάθεις;

ΧΧ

Πώς –

Θέλω να πω. Αυτός που... αυτός που μένει πίσω. Πώς...

XΥ

Δε χρειάζεται να σε απασχολούν οι λεπτομέρειες. Είναι όλα κανονισμένα. Ό,τι και να γίνει δεν έχεις να φοβάσαι τίποτα.

Η ΧΧ τον κοιτάζει έντονα.

Θέλω να πω δεν χρειάζεται να ανησυχείς για το τι θα γίνει μετά. Το δικό μας κομμάτι τελειώνει με το ξημέρωμα. Από κει και κάτω αναλαμβάνουν άλλοι.

ΧΧ

Ποιοι;

Σιωπή.

Ποιοι;

XΥ

Δεν έχει σημασία.

Παύση. Η ΧΧ τον κοιτάζει έντονα.

Ούτε εγώ τους γνωρίζω.

ΧΧ

Ξέρεις όμως πως υπάρχουν.

XΥ

Ναι.

ΧΧ

Και πως θα έρθουν εδώ, μετά από μας.

XΥ

Ακριβώς.

ΧΧ

Να μαζέψουν...

XΥ

Να φροντίσουν. Για όλα.

ΧΧ

Έτσι γίνεται πάντα.

ΧΥ

Έτσι.

XX

Και πώς δε μαθαίνει κανείς τίποτα;! Θέλω να πω, ο τύπος, η αστυνομία!

ΧΥ

Έχουμε παντού ανθρώπους. Στα ξενοδοχεία, στις εφημερίδες, στα κανάλια... στις αρχές, στα νεκροτομεία, αυτοί φροντίζουν για ό,τι χρειάζεται από κει και κάτω.

XX

Παντού!

ΧΥ

Παντού. Σε όλα τα πόστα. Σε όλες τις θέσεις.

XX

Ακόμη και στην πολιτική;

ΧΥ

Κι εκεί ακόμη ναι.

XX

Κι αν κάτι πάει λάθος; Αν κάτι στραβώσει;

ΧΥ

Αυτό είναι σχεδόν απίθανο. Ωστόσο υπάρχει πρόβλεψη για κάθε ενδεχόμενο.

XX

Ακούγεται... παράλογο. Εξωφρενικό!

ΧΥ

Ίσως και να είναι. Μα σου είπα, είναι όλα κανονισμένα.

XX

Κι αν δειλιάσουν και οι δύο; Τι γίνεται τότε;

Σιωπή.

Μη μου πεις πως είναι αδύνατο να συμβεί αυτό. Σίγουρα θα έχει –

ΧΥ

Ναι έχει τύχει και αυτό.

XX

Και;

XY

Και τίποτα. Τίποτα... εξωφρενικό, θέλω να πω.

Μικρή παύση.

XX

Τι έγινε μετά; Με αυτούς που δεν... δεν...;

XY

Ξαναδοκίμασαν. Κάποια επόμενη φορά, σε διαφορετική συνθήκη, με κάποιο άλλο πρόσωπο, φυσικά.

XX

Και;!

XY

Και... τα κατάφεραν. Με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Όλα τα ενδεχόμενα έχουν προβλεφθεί. Όλες οι πιθανές εκδοχές έχουν ήδη προκύψει και αντιμετωπιστεί. Η πλατφόρμα τρέχει αρκετό καιρό, το δίκτυο είναι πλέον τεράστιο και διεθνές, υποστηρίζεται από εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που βρίσκουν νόημα και καταφύγιο σ' αυτή την ιδεολογική –
Σ' αυτή την ιδιότυπη κοινότητα. Που συνεχίζει να αναπτύσσεται και να δυναμώνει διαρκώς. Υπέρογκα ποσά, δωρεές στηρίζουν τα λειτουργικά έξοδα της διαδικασίας. Βλέπεις πολλές φορές, τα μέλη που λαμβάνουν μέρος χρειάζεται να ταξιδέψουν πολύ πιο μακριά, απ' ό,τι χρειαστήκαμε εγώ κι εσύ ασ πούμε, για να φτάσουν στο σημείο συνάντησης. Σε ένα κάποιο δωμάτιο, ενός κάποιου ξενοδοχείου, μιας κάποιας πόλης, μακριά, πολύ μακριά από τον τόπο κατοικίας και δραστηριότητάς τους. Μπορεί να χρειαστεί ν' αλλάξουν ακόμη και χώρα. Τα πάντα, έχουν προβλεφθεί.

Παύση.

Ο άνθρωπος που βγαίνει από το δωμάτιο με την αυγή, δεν έχει τίποτα άλλο να κάνει. Να τον απασχολεί. Η αποστολή του έχει πια τελειώσει.

XX

Δεν έχει τίποτα να τον απασχολεί λες! Τόσο απλά!

XY

Καταλαβαίνεις τι θέλω να πω. Ως προς την διαδικασία, το πρακτικό κομμάτι. Μπλεξίματα με το νόμο, οτιδήποτε. Στο άλλο κομμάτι, στο πώς θα διαχειριστεί την...

Ο XY διατάζει.

XX

Φοβάσαι να το πεις;

XY

Πώς θα διαχειριστεί την πράξη του. Τις τελευταίες κουβέντες που θ' ακούσει... τον ήχο από την τελευταία ανάσα, ενός ανθρώπου που σβήνει, το βλέμμα του... ένα θολό αποτύπωμα πόνου κι ευγνωμοσύνης μαζί...

Παύση.

Σ' αυτό το κομμάτι, φυσικά, είναι μόνος του.

XX

Όλοι είμαστε μόνοι. Πάντα. Από πάντα.

XY

Έτσι πιστεύεις;

XX

Έτσι νιώθω.

XY

Μόνη;

XX

Σίγουρα δεν ένιωσα ποτέ μαζί. Με κάποιον άλλο.

Παύση μεγάλη.

Τι σκέφτεσαι;

XY

Πως απόψε παίρνω μαθήματα εγώ. Είμαι μαθημένος να δίνω.

XX

Ο κύριος καθηγητής του πανεπιστημίου παίρνει μαθήματα από μία κομμώτρια; Καλό κι αυτό!

XY

Μη γίνεσαι πικρή. Δε σου ταιριάζει.

XX

Έχεις δίκιο λυπάμαι. Είναι που... δε... δεν νιώθω πολύ καλά, γι' αυτό. Λυπάμαι.

XY

Καταλαβαίνω.

XX

Νωρίτερα...

Μικρή παύση.

Νωρίτερα μου είπες πως το έχεις ξανακάνει. Αρκετές φορές.

XY

Για την ακρίβεια σου είπα μερικές.

XX

Σωστά. Ας είμαστε ακριβείς, λοιπόν.

Μικρή παύση.

Πόσες;

Ο XY χαμογελά.

XY

Τι θ' αλλάξει αν ακούσεις ένα νούμερο. Σ' αυτό που νιώθεις εννοώ. Θ' αλλάξει κάτι;

XX

Ίσως.

Ο XY την κοιτάζει χωρίς να μιλά, χωρίς να έχει την οποιαδήποτε έκφραση.

Αν μου πεις δυο, τρεις... ίσως σε συμπονέσω, ξέρω γω;!

Σιωπή.

Αν μου πεις κάνα νούμερο... **εξωφρενικό** τότε —

XΥ

Τότε;

XX

Τότε θα καταλάβω πως είσαι εξαιρετικά αποτελεσματικός και θα το πάρω απόφαση. Θα ξέρω το τέλος της βραδιάς. Και... θα χαλαρώσω, ίσως. Δεν ξέρω.

XΥ

Θα επαναπαυτείς εννοείς.

XX

Μάλλον αυτό εννοώ.

XΥ

Νόμιζα πως ήσουν αποφασισμένη και για τα δύο σκέλη της αποστολής.

XX

Είμαι.

XΥ

Πέρασες το τεστ, έτσι δεν είναι;

XX

Με εκατό τοις εκατό επιτυχία.

Μικρή παύση.

XΥ

Τότε δεν έχεις κάτι ν' ανησυχείς, όλα θα πάνε –

XX

Ακούς τι λες;! Τι λέμε τόση ώρα! Δεν το –

Βρίσκομαι σε ένα δωμάτιο με έναν άγνωστο... για να με σκοτώσει... ή να τον σκοτώσω!

Μικρή παύση.

Είναι η πρώτη φορά που... που το λέμε –

Που το λέω φωναχτά.

XΥ

Λοιπόν;

XX

Τι;

XY

Μετάνιωσες;

Σιωπή.

Νιώθεις πως δεν είσαι έτοιμη να –

XX

Πάψε! Δε –

XY

Τι; Τι έπαθες;

XX

Δεν νιώθω καλά.

Ο XY την πλησιάζει. Αφήνει τα ποτήρια τους στο πάτωμα και της πιάνει το χέρι.

XY

Τι νιώθεις;

XX

Ζαλ... μαύρισαν... όλα.

Ο XY την παίρνει στα χέρια και την ξαπλώνει στο κρεβάτι. Τρέχει κι ανοίγει το ένα τζάμι. Της φέρνει πάγο και την βρέχει προσεκτικά στο μέτωπο και τις παλάμες.

XY

Να καλέσω γιατρό;

Σιωπή για μερικά δευτερόλεπτα.

Μίλα μου. Πώς είσαι; Μίλησέ μου. Μίλα μου!

Φανερά ταραγμένος της έχει πιάσει και της φιλάει τα χέρια χωρίς καν να το αντιλαμβάνεται. Η XX συνέρχεται, ανοίγει τα μάτια.

XX

Καλά. Καλύτερα. Τώρα είμαι καλά.

Ο ΧΥ καθουχασμένος κάθεται δίπλα της και την παίρνει στην αγκαλιά του. Η ΧΧ κουρνιάζει.

Σκοτάδι.

v

01:23

Η ΧΧ έχει αποκοιμηθεί στην αγκαλιά του ΧΥ. Εκείνος κάνει μια στιγμή μια μικροκίνηση, σαν να θέλει να πάρει το χέρι του που είναι περασμένο γύρω από τους ώμους της, που μοιάζει να την ανησυχεί. Παραμένει ακίνητος για να μην την ξυπνήσει. Την χαζεύει. Μυρρίζει τα μαλλιά της.

Σκοτάδι.

νί

01:48

XX

Τι... τι έγινε;! Τι ώρα είναι;

XY

Περασμένη.

XX

Τι! Ξημέρωσε;!

XY

Όχι, όχι. Ησύχασε.

XX

Τι έγινε;

XY

Τίποτα.

Σιωπή.

Ένωσες μια αδιαθεσία, σ' έφερα στο κρεβάτι κι ύστερα αποκοιμήθηκες.

Η XX συνειδητοποιεί ότι βρίσκεται στην αγκαλιά του XY και πετάγεται έκπληκτη.

XX

Τι...

XY

Τίποτα. Απλώς αποκοιμήθηκες και δε θέλησα να σε ζυπνήσω.

XX

Ξέρεις πόσο καιρό έχω να κοιμηθώ; Νύχτα;

XY

Έχεις αϋπνίες;

XX

Από τότε που έμαθα... απ' την διάγνωση. Ψέματα. Από πιο πριν ακόμη. Λες και ήξερα. Μ' έτρωγε. Το ένιωθα να με τρώει. Και δεν κοιμόμουν. Ό,τι και να 'κανα, ό,τι και να δοκίμασα, αδύνατον. Κάθε νύχτα όλη νύχτα ξάγρυπνη.

Παύση.

Εσύ; Τα καταφέρνεις, κοιμάσαι τις νύχτες;

ΧΥ

Τις περισσότερες.

ΧΧ

Τις περισσότερες... εγώ καμιά. Εδώ και μήνες ολόκληρους, ούτε μία. Πώς τις λένε όταν –

ΧΥ

Λευκές –

ΧΧ

Ναι. Λευκές νύχτες. Όλες. Μία προς μία. Μήνες τώρα. Και... εδώ... απόψε...

Η ΧΧ αρχίζει να γελάει δυνατά. Παρασύρεται και ο ΧΥ.

Τι ντροπή! Εδώ βρήκα!

Σταματούν. Κοιτάζονται.

ΧΥ

Σου βγήκε όλη η κούραση, απ' το έντονο στρες ίσως.

ΧΧ

Ναι. Ίσως. Ή...

Σιωπή. Κοιτάζονται. Ο ΧΥ σηκώνεται από το κρεβάτι, πηγαίνει στο σακάκι του και βγάζει από την τσέπη του ένα πακέτο τσιγάρα. Ανάβει ένα. Σηκώνει και τα ποτήρια από το πάτωμα.

ΧΥ

Θέλεις;

ΧΧ

Μικκιμμ.

Μικρή παύση.

Δεν τ' άκουσες; Το κάπνισμα σκοτώνει.

Ξεσπούν σε τρανταχτά γέλια.

Τι ώρα είναι αλήθεια;

Ο ΧΥ απαντά χωρίς ποτέ να κοιτάζει ρολόι.

ΧΥ

Έχουμε χρόνο.

Η ΧΧ τον κοιτάζει με πικρό χαμόγελο.

ΧΧ

Έχουμε;

Ο ΧΥ της χαμογελά.

ΧΥ

Πείνασες μήπως; Θα ήθελες...;

Η ΧΧ γνέφει αρνητικά. Σηκώνεται νωχελικά απ' το κρεβάτι, τεντώνεται, πηγαίνει στον καθρέφτη και στρώνει λίγο τα μαλλιά της, τρίβει τα μάτια της.

ΧΧ

Μουντζουρώθηκα.

Σιωπή.

Πάω λίγο να...

Σιωπή. Ο ΧΥ την παρατηρεί. Η ΧΧ έρχεται σε αμηχανία και φεύγει βιαστικά για το μπάνιο. Όταν φτάνει στην πόρτα, γυρίζει πίσω τρέχοντας και πηγαίνει και παίρνει την τσάντα της. Ύστερα μπαίνει στο μπάνιο. Ο ΧΥ κοιτάζει το ρολόι του και σβήνει το τσιγάρο. Βάζει το χέρι του στην εσωτερική τσέπη του σακακιού του να σιγουρευτεί γι' αυτό που κρύβει μέσα. Ύστερα σερβίρει εκ νέου στο ποτήρι του ούισκι. Πλησιάζει και περιεργάζεται το πανωφόρι της ΧΧ. Χαϊδεύει το ύφασμα, μυρίζει το άρωμά της που αναδύεται, φτάνει κοντά στο ύψος της τσέπης όταν ξαφνικά η ΧΧ ακούγεται μέσα απ' το μπάνιο.

Τελικά νομίζω θα πάρω κάτι. Μια σαλάτα; Ή καλύτερα ένα μπέργκερ. Και σαλάτα. Ναι, ναι. Ένα μπέργκερ με σαλάτα. Ό,τι να 'ναι, τ' αφήνω πάνω σου. Εσύ έχεις καλό γούστο κι εγώ στο φαΐ είμαι εύκολη.

Ο ΧΥ πλησιάζει το τηλέφωνο του δωματίου και τότε ξαφνιάζεται εκ νέου, ακούγοντας το νερό της ντουζιέρας να τρέχει.

Δεν αργώ! Μέχρι να παραγγείλεις βγαίνω. Α, και τίποτα να πιούμε, πες. Όχι αναψυκτικό φυσικά. Είπαμε. Απόψε θα το ρίξω έξω. Η ζωή θέλει καλοπέραση. Και ο θάνατος κραιπάλες.

Ακούγεται να γελάει κι ύστερα να τραγουδάει εύθυμα καθώς κάνει ντους. Ο ΧΥ πιάνει τον κατάλογο του δωματίου κι ύστερα το τηλέφωνο.

ΧΥ

Ναι, καλησπέρα και πάλι από το –

Ναι, ναι ακριβώς. Θα ήθελα ένα –

Σκοτάδι.

vii

02:35

Η ΧΧ κάθεται στο κρεβάτι, πάνω στα πόδια της, σαν παιδάκι. Φοράει μόνο ένα μπουρνούζι. Ο ΧΥ κάθεται αντικρουστά της, και ανάμεσά τους ένα τρόλεϋ με φαγητά και ποτά.

ΧΧ

Ολόκληρο γεύμα πραγματικά!

ΧΥ

Δεν είπαμε; Θα το ριξουμε έξω απόψε!

ΧΧ

Τι μου πήρες για –

Πλησιάζει το μπέργκερ στη μύτη της και η μυρωδιά δεν της αρέσει καθόλου.

Σοβαρά τώρα;!

Ο ΧΥ το διασκεδάζει.

ΧΥ

Είπες τρως τα πάντα. Κι εμπιστεύεσαι το γούστο μου! Λοιπόν! Δεν πιστεύω να σου πέρασε η όρεξη;

Η ΧΧ τον κοιτάζει με ύφος «θα μου το πληρώσεις αυτό!», ύστερα κοιτάζει το μπέργκερ της με δυσπιστία. Κατόπιν δαγκώνει μια μεγάλη μπουκιά με αποφασιστικότητα. Ο ΧΥ ξεσπά σε γέλια.

Έτσι μπράβο το κορίτσι μου! Όλο! Και την τελευταία μπουκιά!

Εκείνος γελά κι εκείνη του δείχνει τα δόντια της με γεμάτο στόμα. Της τρέχουν σάλτσες, γλύφει τα δάχτυλά της. Γελούν και οι δύο.

ΧΧ

Έχω πολύ καιρό να γελάσω έτσι! Πραγματικά! Τελευταία φορά που βγήκα ραντεβού ήταν –

Σιωπή.

Θέλω να πω...

XY

Πες μου.

Παύση.

Πότε ήταν;

Σιωπή.

Αν μου πεις θα σου πω κι εγώ ό, τι θέλεις.

XX

Πριν από πολύ καιρό. Δεν πήγε πολύ καλά. Μείναμε κάποιους μήνες μαζί. Γελούσαμε πολύ αλλά... δεν μπορούσα να τον διαβάσω. Δε με άφηγε.

XY

Πώς γνωριστήκατε;

XX

Α, αυτό. Ήρθε μια μέρα στο κομμωτήριο. Κατάλαβα αμέσως ότι δεν μπήκε μέσα τυχαία, ζήτησε να τον αναλάβω εγώ. Όση ώρα τον κούρευα ρωτούσε διάφορα, φαινόταν καινούριος στην μικρή μας πόλη, περισσότερο, όμως, προσπαθούσε να μάθει για μένα. Ήταν διακριτικός αλλά ήταν φανερό ότι φλέρταρε. Το καλύτερο; Ήταν φρεσκοκουρεμένος.

Ο XY χαμογελά. Μικρή παύση.

XY

Λοιπόν;

XX

Λοιπόν, του έκανα το χειρότερο κούρεμα της ζωής του. Με την κουβέντα είχε απορροφηθεί και μόνο όταν τελείωσα και του έδωσα καθρέφτη το συνειδητοποίησε.

Γελούν.

XY

Πειραχτήρι!

XX

Άνοιξε διάπλατα τα μάτια του, κατάπτε την γλώσσα του! Δεν ήξερε τι να πει! Εγώ σαν να μην τρέχει τίποτα τον οδήγησα στο ταμείο, κράτησα τα χρήματα και πίσω απ' την απόδειξη του έγραφα την διεύθυνση ενός μαγαζιού. «Απόψε. Στις

11. Η γραβάτα προαιρετική. Ωστόσο ένα καπέλο κρίνεται απαραίτητο για την περίπτωση σου». Επιτέλους, γέλασε!

ΧΥ

Και;

ΧΧ

Και... τίποτα. Αυτό. Περάσαμε καλά για λίγο καιρό κι ύστερα τελείωσε.

ΧΥ

Ξαναβρεθήκατε ποτέ;

ΧΧ

Ποτέ. Σου είπα. Όταν τελειώνει κάτι τελειώνει.

ΧΥ

Αλήθεια, το είπες αυτό.

ΧΧ

Και τώρα σειρά σου.

ΧΥ

Πότε ήταν το τελευταίο μου ραντεβού, λοιπόν –

ΧΧ

Όχι, όχι. Θέλω να μου πεις για το πρώτο! Ή μάλλον καλύτερα, πότε ήταν η πρώτη σου φορά. Όλα! Πού γνώρισες το κορίτσι, πώς ήταν. Όλα!

ΧΥ

Δεν είναι και τόσο ρομαντικό όσο φαντάζεσαι.

ΧΧ

Ακούω!

Ο ΧΥ σκουπίζει τα χείλη του.

ΧΥ

Ήταν με την αδερφή του καλύτερου φίλου του αδερφού μου. Με περνούσε πέντε χρόνια. Ήμουν δεκαπέντε. Εκείνη ήδη αρκετά έμπειρη. Όπως καταλαβαίνεις, πήγε χάλια. Ήμουν ορμητικός, αδέξιος και πολύ αγχωμένος. Κράτησε μόνο λίγα δευτερόλεπτα.

Η ΧΧ γελάει.

Μη γελάς! Τότε ήταν σοβαρό. Ξέρεις πώς μεγαθύνονται όλα σ' αυτές τις ηλικίες. Ξεφτιλίστηκα. Την απέφευγα για βδομάδες μετά. Ύστερα την είδα με κάποιον τύπο χέρι χέρι. Πήρα όρκο πως δε θα ερωτευτώ ποτέ ξανά, έγραφα καταθλιπτικά ποιήματα. Νομίζω πως για κάποιες μέρες σκεφτόμουν και να αυτοκτονήσω, αφήνοντας πίσω ένα γράμμα φλογερό και τα λοιπά και τα λοιπά. Ήταν η πρώτη μου ερωτική απογοήτευση. Φυσικά, μου πέρασε αμέσως μόλις γνώρισα το επόμενο κορίτσι που έκλεψε την καρδιά μου. Μεγαλύτερη μου και αυτή. Κάποιο φλερτ του αδερφού μου που δεν προχώρησε και βρήκαμε παρηγοριά ο ένας στον άλλο.

XX

Έχεις έναν αδελφό μεγαλύτερο.

XY

Είμαι ο μικρότερος από τρία παιδιά. Αγόρια όλα.

XX

Και ο πιο κακομαθημένος, να φανταστώ.

XY

Εσύ μοναχοπαιδί;

XX

Η κολλητή μου είναι σαν αδερφή μου. Είμαστε οικογένεια.

XY

Γνωρίζεις;

XX

Για απόψε;! Θα πέθαινε! Εσένα τ' αδέρφια σου γνωρίζουν;

XY

Ο μεσαίος. Με τον μεγάλο δεν έχουμε σχέσεις εδώ και χρόνια.

XX

Γνωρίζεις! Τα πάντα; Είναι κι εκείνος –

XY

Όχι φυσικά. Δε θα μπορούσε άλλωστε. Δε νοσει από κάτι. Με στηρίζει όμως.

XX

Πόσο καιρό το κάνεις αυτό;

XY

Πολύ. Αλλά μάλλον όχι αρκετό.

Μικρή παύση.

Αν κρίνουμε από το αποτέλεσμα.

XX

Πώς έμαθες, πώς το βρήκες;

Μικρή παύση. Ο XY γυρίζει το βλέμμα του αλλού.

XY

Όπως όλοι υποθέτω.

XX

Δεν σε πιστεύω.

XY

Τι ψάχνεις;

XX

Εσύ το ξεκίνησες;

Σιωπή.

Φαίνεται να γνωρίζεις τα πάντα, με κάθε λεπτομέρεια. Και νωρίτερα, είπες... είπες «έχουμε» ανθρώπους παντού.

Ο XY σηκώνεται απότομα, πηγαίνει κι ανάβει τσιγάρο.

Γιατί;

XY

Δεν το ξεκίνησα εγώ. Το ανακάλυψα όταν ήταν ακόμη στα σπάρργανα. Ήμουν ήδη –

Νοσούσα ήδη τέσσερα χρόνια. Τέσσερα δύσκολα χρόνια. Μια στιγμή βρισκόμουν στο εξωτερικό... Ένα συνέδριο για το Φράνσις Μπέικον και την θεωρία του για την ευθανασία. Βρέθηκα στο σωστό μέρος την σωστή στιγμή. Γνώρισα τους δύο ιδρυτές της πλατφόρμας, γιατροί και οι δύο. Και ασθενείς και οι ίδιοι. Μιλήσαμε για την προστασία του ύψιστου αγαθού. Της ανθρώπινης ζωής. Για την υποβοηθούμενη αυτοκτονία, «που αποτελεί δείγμα ακραίας ανυπακοής, που ταπεινώνει κανόνες, αξίες, θεούς» και διώκεται ποινικά στις περισσότερες χώρες, του κατά τα άλλα ανεπτυγμένου δυτικού πολιτισμού μας.

Ενώ την ίδια στιγμή όχι απλώς επιτρέπεται αλλά ενθαρρύνεται και διενεργείται στα οικιακά ζώα που πάσχουν από ανίατες ασθένειες, προκειμένου να τους προσφέρουν ανακούφιση, μια αξιοπρεπή κατάληξη. Να τα γλιτώσουν από μια παράλογη και βασανιστικά επώδυνη παράταση μέχρι το αναπόφευκτο. Αυτά συζητήσαμε αρχικά. Στη συνέχεια, μου εξέθεσαν το όραμά τους. Την δημιουργία ενός κλειστού κλαμπ, που στόχο θα είχε, καταρχάς, να προσφέρει αυτή την πολυπόθητη λύτρωση σε τόσους και τόσους, βαριά και χρόνια νοσούντες από ανίατες ασθένειες, καταστάσεις μη αναστρέψιμες και εξαιρετικά επώδυνες – αν όχι εξευτελιστικές, πολλές φορές, για την ανθρώπινη ύπαρξη. Και σε δεύτερο χρόνο, η πλατφόρμα αυτή, στόχο θα είχε να αφυπνίσει. Να φέρει... επανάσταση. Ίσως αυτός να ήταν και ο σπουδαιότερος στόχος της. Να δημιουργήσει ένα κίνημα, που μέσα από μια τόσο «ιδιαιτέρη» διαδικασία, θα τραβούσε την προσοχή με τρόπο τόσο προκλητικό που θα ήταν αδύνατο να αγνοηθεί, όταν πια θα ερχόταν η κατάλληλη στιγμή να αποκαλυφθεί. Συμφωνήσαμε πως επιτέλους, ήταν ώρα να ακουστεί και η φωνή των ίδιων των πασχόντων. Να ακουστεί και η δική μας ιστορία, η δική μας πλευρά! Αρκετά μίλησαν για μας και οι φιλόσοφοι και η βιοηθική και η ιατρική κοινότητα, δε νομίζεις;

Μικρή παύση.

Αυτά συζητήσαμε. Κι ύστερα όλα πήραν το δρόμο τους.

XX

Πόσα χρόνια πριν; Πόσο καιρό το κάνεις;

XY

Σου είπα. Πολύ, αλλά όχι αρκετό.

XX

Οι άλλοι δύο, ζουν;

Ο XY γνέφει αρνητικά.

XY

Στάθηκαν πιο τυχεροί.

Παύση. Η XX σηκώνεται απ' το κρεβάτι, πλησιάζει τον XY και τον φιλάει στο στόμα, αφηνιδιάζοντάς τον. Ο XY ανταποκρίνεται. Κοιτάζονται. Παύση μεγάλη.

Γιατί το έκανες αυτό;

XX

Για να γευτείς κι εσύ αυτό το απαίσιο μπλε τυρί που με ανάγκασες να φάω. Να σε πληρώσω με το ίδιο νόμισμα.

Παύση.

Σε πειράζω φυσικά!

XY

Φυσικά.

XX

Το ήθελα. Γι' αυτό.

Σιωπή.

Λοιπόν; Τι έχεις να πεις;

XY

Θα ήταν ψέμα να πω –

Μικρή παύση.

Να πω πως δεν μου άρεσε.

XX

Το μπλε τυρί;!

Ο XY χαμογελά. Η XX πηγαίνει και σερβίρει ξανά στα ποτήρια τους ούισκι.

Εις υγείαν!

Η XX πίνει και γελάει. Είναι αμήχανη.

XY

Δε βρίσκεις πως είναι λίγο επικίνδυνο αυτό που κάνεις;

Η XX κάθεται οκλαδόν, ξυπόλητη, στην πολυθρόνα και παίζει πάλι με το μανίκι του σακακιού του XY, όπως νωρίτερα.

XX

Επικίνδυνο; Λες να φάω το κεφάλι μου; Για φαντάσου! Σκέψου, λέει, να μη βγω ζωντανή από δω, για ένα τόσο δα αστείο.

Γελάει με πικρία.

Σκέψου, ο κύριος ΧΥ να 'χει, λέει, κανένα κρυμμένο όπλο, στην τσέπη του σακακιού του.

Ο ΧΥ την κοιτάζει εξεταστικά. Εκείνη χαϊδεύει την τσέπη του σακακιού του ΧΥ και γελάει σχεδόν υστερικά.

Μην μου πεις ότι το πέτυχα;! Έτσι είναι; Γιατί δε μιλάς;!

ΧΥ

Καλύτερα να μην πεις άλλο. Πρέπει να κρατηθείς νηφάλια.

ΧΧ

Τι είναι, πες μου! «Κάνει οτιδήποτε, αρκεί να είναι γρήγορο και ανώδυνο», σωστά; Λοιπόν, για να δούμε, τι μπορεί να έχει επιλέξει ο κύριος καθηγητής... πιστόλι με σιγαστήρα; Έτσι το κάνεις πάντα; Ή μήπως κάθε φορά διαλέγεις κάτι άλλο;

Σιωπή.

Δε θα μου πεις;

ΧΥ

Ξέρεις καλά πως δεν μπορώ να απαντήσω.

ΧΧ

Σωστά σωστά, αλλιώς θα ήμασταν υποψιασμένοι, οι κανονισμοί, βλέπεις! Οι κανονισμοί.

ΧΥ

Ήδη μοιράστηκα πολλά που δεν έπρεπε, ήταν λάθος μου, δεν ξέρω πώς έγινε, παρασύρθηκα, σου ζητώ συγγνώμη που –

ΧΧ

Γιατί δεν το έκανες;! Νωρίτερα που αποκοιμήθηκα; Είχες την καλύτερη ευκαιρία να το τελειώσεις. Γιατί γιατί;! Γιατί δεν το έκανες;

Ο ΧΥ την πλησιάζει, εκείνη έχει χάσει τον έλεγχο, κλαίει, ουρλιάζει, χτυπά με τις γροθιές της το στέρνο του.

Πες μου γιατί! Γιατί γιατί! Πες μου πες!

XY

Ηρέμησε! Ηρέμησε!

XX

Γιατί γιατί δεν το τελείωσες! Γιατί δεν το έκανες;! Γιατί!

Την παίρνει στην αγκαλιά του για να την σταματήσει.

XY

Γιατί δεν μπόρεσα.

Μικρή παύση. Η XX ακινητοποιείται στην αγκαλιά του.

Δεν μπόρεσα.

Σιωπή.

Σκοτάδι.

viii

03:21

Είναι και οι δυο καθισμένοι στο πάτωμα δίπλα δίπλα. Η ΧΧ έχει γύρει το κεφάλι στον ώμο του.

ΧΧ

Πόσο χρόνο έχουμε;

ΧΥ

Ο ήλιος θα ανατείλει στις 06:17 ακριβώς... απομένουν... τρεις ώρες σχεδόν.

ΧΧ

Όλες αυτές τις νύχτες αγρύπνιας παρακαλάω να ξημερώσει μια ώρα αρχύτερα. Να τελειώσει αυτό το βασανιστήριο... κάθε λεπτό κρατάει μια αιωνιότητα. Και τώρα... τώρα μου φαίνεται... νιώθω σαν να μπήκα σ' αυτό το δωμάτιο μόλις πριν από ένα λεπτό. Και είναι η πρώτη στιγμή που σ' αντικρίζω. Ξέρεις τι σκέφτηκα μόλις σε πρωτοαντίκρισα;

Ο ΧΥ γνέφει αρνητικά.

Να ένα λιοντάρι έτοιμο να χιμήξει. Έδειχνες πραγματικά αποφασισμένος.

ΧΥ

Κι εσύ το ίδιο.

ΧΧ

Μμμ. Ήμουν στ' αλήθεια. Εκείνη την στιγμή ήμουν. Κι αυτό το βλέμμα σου που πέταγε φωτιές με προκάλεσε αιόμη περισσότερο. Είπα... «πέισμα εσύ, πέισμα κι εγώ. Θα παλέψουμε. Κι όποιος φάει τον άλλο»*. Πίστεψα πως θα ξεμπερδεύαμε στα γρήγορα.

ΧΥ

Εγώ... ξέρεις τι σκέφτηκα εγώ μόλις μπήκες μέσα;

ΧΧ

Τι;

ΧΥ

Τι κρίμα! Ξαναγύρισε.

ΧΧ

Τι!

XY

Πριν ανέβεις στο δωμάτιο, το ξανασικέφτηκες και πήγες να φύγεις, έτσι δεν είναι;

XX

Πώς το ξέρεις... πώς γίνεται...

XY

Ήμουν στο λόμπι, από νωρίς. Μια στιγμή, λίγα λεπτά πριν τα μεσάνυχτα, είδα μια όμορφη γυναίκα να μπαίνει μέσα. Δεν είχα ιδέα ποια ήσουν φυσικά και ότι ερχόσουν να συναντήσεις εμένα, εδώ. Μα μου τράβηξες την προσοχή. Σικέφτηκα... τυχερός εκείνος που περιμένει αυτή την γυναίκα απόψε. Σε κοιτούσα, παρατηρούσα κάθε σου κίνηση. Το σταμάτημα που έκανες για να φτιάξεις το λουράκι του παπουτσιού σου πριν φτάσεις στο γκισέ, το πώς έλκισες την τσάντα σου, με ένα άγγιγμα απαλό, σχεδόν σαν χάδι, σαν να την καθυσύχαζες για κάτι... πώς έμεινε το χέρι σου μετέωρο για μερικά δευτερόλεπτα ώσπου να πάρεις την κάρτα του δωματίου από τα χέρια του υπαλλήλου στην υποδοχή. Κι όταν την πήρες, γύρισες και κοιτάζες πίσω σου, σαν κάτι να έφαχνες. Σωστά;

XX

Ναι.

XY

Ύστερα προχώρησες ως το ασανσέρ, με βήμα γρήγορο κι αποφασιστικό. Περιμένεις υπομονετικά. Κι όταν άνοιξε η πόρτα, έκανες το πρώτο βήμα για να μπεις και τότε ένας κύριος σε σκούντηξε κατά λάθος. Ένα ανεπαίσθητο άγγιγμα στον ώμο σου, που σ' έσπρωξε λιγάκι προς τα πίσω. Και τότε εσύ άρχισες να τρέχεις κατά την έξοδο. Κι είχε κάτι το αέρινο η κίνησή σου, κάτι μαγικό. Ένωσα εκείνη την ώρα πως περνούσε από μπροστά μου μια ηρωίδα παραμυθιού... που μόλις άκουσε το ρολόι να χτυπάει μεσάνυχτα άρχισε να τρέχει για να προλάβει την άμαξα της προτού μεταμορφωθεί σε κολοκύθα.

Μικρή παύση.

Εκείνη την στιγμή πέρασε πρώτη φορά απ' το μυαλό μου ότι... αυτή η όμορφη γυναίκα, ίσως και να 'ναι εκείνη... που περιμένω εγώ απόψε. Ήξερα πως περιμένω γυναίκα, ή πιο σωστά το υπέθετα λόγω του ψευδωνύμου. Και για μια στιγμή, μπορώ να πω πως ένωσα ευτυχισμένος, βλέποντάς σε να φεύγεις. Ύστερα σηκώθηκα και κατευθύνθηκα προς το ασανσέρ για ν' ανέβω στο δωμάτιο και να περιμένω... το πρόσωπο που ήταν να συναντήσω.

Παύση.

XX

Είναι αλήθεια πως το μόνο που ήξερες για μένα... για την γυναίκα που περίμενες να συναντήσεις απόψε... γνώριζες μονάχα το ψευδώνυμο XX;

XY

Αλήθεια είναι.

XX

Δεν έχεις πρόσβαση σε όλα τ' άλλα στοιχεία;

XY

Όχι. Ούτε έχω, ούτε και θέλω να έχω. Δεν με αφορά η προσωπική ιστορία των μελών. Δεν θέλω και δεν πρέπει να γνωρίζω τίποτα. Θα το έκανε πιο δύσκολο. Ο έλεγχος για τα στοιχεία κάθε ατόμου, την κατάστασή του και το κατά πόσο πληροί όλες τις προϋποθέσεις για να γίνει δεκτό στην πλατφόρμα δεν περνάει από μένα.

XX

Είπες πως η προσωπική ιστορία του κάθε... δεν σε αφορά... κι όμως, νωρίτερα... θέλω να πω... Έχουμε ήδη μοιραστεί αρκετά πράγματα. Και εγώ, και εσύ.

XY

Πρώτη φορά μου συμβαίνει.

XX

Κι αν σου έλεγα ότι θέλω... θέλω να μάθω τ' όνομά σου;

XY

Μπορείς να με ρωτήσεις ό,τι θέλεις. Θα σου απαντήσω.

Παύση. Της μιλάει πολύ ήρεμα.

Ρώτησέ με. Θέλεις να μάθεις τι μου συμβαίνει; Πόσο καιρό;

XX

Όχι. Όχι αυτό.

XY

Πόσες φορές το έχω κάνει μέχρι στιγμής;

Μικρή παύση. Η XX τον κοιτάζει.

Πώς με λένε; Να σου πω αυτό;

XX

Δεν ξέρω... εγώ...

Η XX κρύβει το πρόσωπό της. Τρέχουν δάκρυα απ' τα μάτια της. Ο ΧΥ της σκουπίζει τα δάκρυα με τα δάχτυλα. Η XX τον κοιτάζει. Φιλιούνται. Έπειτα την φιλάει στοργικά στα μαλλιά κι εκείνη κουρνιάζει στην αγκαλιά του. Πάυση. Ο ΧΥ χαμογελά με μια κάποια πικρία.

XY

Να λοιπόν και κάτι... που δεν είχε προβλεφθεί.

Σκοτάδι.

*Στέλλα Βιολάντη, Γρ. Ξενόπουλος.

ix

04:13

Βρίσκονται αγκαλιασμένοι όπως νωρίτερα καθισμένοι στο πάτωμα. Άξαφνα ο ΧΥ κάνει κάποιους μορφασμούς πόνου, προσπαθεί όμως την ίδια στιγμή να το κρύψει.

ΧΥ

Μου κάνεις μια χάρη σε παρακαλώ;

XX

Τι είναι;

ΧΥ

Τίποτα, τίποτα. Μόνο, αν μπορείς, να φέρεις κάτι απ' το σακάκι μου.

Η XX κάπως ανήσυχη πηγαίνει τρέχοντας στο σακάκι.

Στην εσωτερική τσέπη, δεξιά. Είναι ένα κουτάκι κυλινδρικό.

Το βρίσκει και του το δίνει αμέσως. Εκείνος παίρνει δυο χαπάκια από μέσα και τα καταπίνει.

XX

Πονάς;

Ο ΧΥ γνέφει πως όχι. Εκείνη κάθεται από πίσω του και του πιάνει μαλακά το κεφάλι.

Άσε με να κάνω αυτό που ξέρω καλύτερα. Αφέσου στα χέρια μου. Θα δεις.

Του κάνει απαλό μασάζ στο κεφάλι και τον αυχένα σαν να τον λούζει. Οι κινήσεις της είναι πολύ επιδέξιες. Ο ΧΥ χαλαρώνει και αφήνεται στα χέρια της, κλείνει τα μάτια.

ΧΥ

Το αγαπάς πολύ... να μεταμορφώνεις τους άλλους στην... πώς το είπες πριν;

XX

Στην καλύτερη εκδοχή τους. Πολλές φορές έρχονται γυναίκες που φαίνεται πως έχουν αμελήσει για καιρό τον εαυτό τους. Κι είναι το κεφάλι τους βαρύ, λες και έχουν φορτωθεί το βάρος όλου του κόσμου, και το κουβαλούν μες στα μαλλιά τους. Ναι, κάπως έτσι μοιάζει. Μόλις τις βάζω στο λουτήρα, λοιπόν, κι αρχίζει να τρέχει το νερό, με τα χέρια μου πιάνω και ξεκολλάω ένα ένα τα βαρίδια. Και τότε εκείνες αρχίζουν να μιλούν, να μοιράζονται, τα προβλήματα, τις απογοητεύσεις. Όλα. Τα βγάζουν από μέσα τους και σιγά σιγά ξελαφρώνουν. Κι

έπειτα περνάμε στο κούρεμα, το χτένισμα, μια περιποίηση. Απλά πράγματα αλλά γεμάτα νοιάξιμο. Και αυτό είναι αρκετό. Δεν χρειάζονται κάτι παραπάνω παρά κάποιες στιγμές νοιαξίματος για τον εαυτό τους, κάτι λίγα «μαγικά» και έτοιμη η μεταμόρφωση. Το καλύτερό μου, όμως, είναι όταν έρχεται κάποιο νεαρό κορίτσι, που μέσα στην τρέλα της εφηβείας δυσκολεύεται να δεχτεί τις αλλαγές που βιώνει, και αμφισβητεί, τους πάντες και τα πάντα, μα πιο πολύ την ίδια του την εικόνα. Εκεί, καθόμαστε με τις ώρες και τους δείχνω περιοδικά και ψάχνουν να διαλέξουν το πιο εντυπωσιακό, το πιο περίεργο κούρεμα. Και μέσα απ' την κουβέντα, εγώ, ψάχνω να καταλάβω πώς είναι το ίδιο το κορίτσι. Αφού, λοιπόν, επιλέξει το πιο υπερβολικό χτένισμα πιστεύοντας πως έτσι θα εντυπωσιάσει, εγώ στη συνέχεια το προσαρμόζω πάνω της, στις γωνίες του προσώπου, στις γραμμές της νιότης και της προσωπικότητάς της.

Μικρή παύση.

Ναι, αυτό είναι το πιο αγαπημένο μου. Όταν βλέπω ένα τέτοιο κορίτσι να φεύγει γεμάτο αυτοπεποίθηση και χαρούμενο με την εικόνα του. Αυτό με γεμίζει ικανοποίηση.

Η ΧΧ τελειώνει με το μασάζ και τυλίγει τα χέρια της γύρω του, αγκαλιάζοντάς τον από πίσω του όπως κάθεται. Εκείνος της πιάνει και της φιλάει στοργικά τα χέρια.

ΧΥ

Σ' ευχαριστώ καλή μου νεράιδα.

ΧΧ

Πονάς πολύ;

Ο ΧΥ απαντά με μορφασμούς πόνου προσπαθώντας να το κρύψει.

ΧΥ

Είμαι καλά.

Η ΧΧ πιάνει το μπουκαλάκι και διαβάζει τι γράφει.

ΧΧ

Δεν σε ανακουφίζει ούτε η μορφίνη;

ΧΥ

Όχι πια. Την έχει συνηθίσει ο οργανισμός.

Η ΧΧ κάθεται πλάι του και τον κοιτάζει στα μάτια.

XX

Τι μπορώ να κάνω για σένα;

Παύση μεγάλη. Ο ΧΥ είναι σκεπτικός.

ΧΥ

Μου αρκεί που είσαι εδώ αυτή την στιγμή. Πλάι μου.

XX

Το... δεν... νομίζω πως δεν μπορώ να το κάνω... όχι σε σένα... νιώθω πως μου είναι αδύνατον.

ΧΥ

Καταλαβαίνω. Κι εγώ το ίδιο νιώθω.

XX

Νόμιζα πως θα μπορούσα, πως ήμουν αποφασισμένη για όλα.

ΧΥ

Δεν πειράζει. Μην το σκέφτεσαι πια.

XX

Και... πώς θα γίνει... τι... τι θα κάνουμε;

Παύση.

ΧΥ

Τίποτα. Δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτα. Θα φύγουμε και ύστερα τα πράγματα θα πάρουν το δρόμο τους. Ό,τι είναι να γίνει θα γίνει, έτσι κι αλλιώς. Το μόνο που θέλω εγώ, το μόνο που χρειάζομαι αυτή την στιγμή είναι να μείνεις μαζί μου... μέχρι να ξημερώσει. Αυτό αρκεί. Εμένα, μου είναι αρκετό.

XX

Μετανιώνεις για απόψε; Που ήρθαν τα πράγματα έτσι, που για μια ακόμη φορά, θέλω να πω –

ΧΥ

Ούτε στιγμή. Μου φτάνει που σε συνάντησα. Εσένα όχι;

Σιωπή.

Δεν μιλάς.

Μικρή παύση.

XX

Θα 'θελα να είχαμε συναντηθεί κάπου αλλού, υπό άλλες συνθήκες, μιαν άλλη εποχή.

XY

Φυσικά.

XX

Πιστεύεις στην μοίρα;

XY

Όχι. Το επάγγελμα, βλέπεις.

XX

Εγώ πιστεύω. Σκέψου το μια στιγμή. Αν απόψε, δεν έπαιρνα τελικά την απόφαση ν' ανέβω. Αν εσύ δεν είχες κλικάρει στο προφίλ μου, αν δεν μου είχε τραβήξει το ενδιαφέρον η πλατφόρμα... δεν θα συναντιόμασταν ποτέ.

XY

Ίσως να 'χεις δίκιο. Το παιχνίδι με τα «αν» είναι καμιά φορά επικίνδυνο.

XX

Τι θες να πεις μ' αυτό;

XY

Κι αν δεν έμπαινες ποτέ στην πλατφόρμα; Αν δεν συνέτρεχε κανένας λόγος, θέλω να πω. Τότε πιστεψέ με, δε θα είχε καμιά σημασία για την ζωή σου, να συναντήσεις κάποιον σαν εμένα σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου σαν κι αυτό.

XX

Κι όμως, εγώ πιστεύω πως και πάλι, με κάποιον τρόπο, θα –

Παύση.

Θες να παίξουμε ένα παιχνίδι;

XY

Τι παιχνίδι;

XX

Ρόλων. Να προσποιηθούμε... να πούμε πως εμείς οι δύο απόψε δεν βρεθήκαμε εδώ για... για το λόγο που βρεθήκαμε.

XY

Αλλά;

XX

Αλλά να, δώσαμε ραντεβού ως εραστές, παλιοί, που αποφάσισαν να ξαναβρεθούν έπειτα από πολύ καιρό.

Ο XY χαμογελά.

XY

Και τι κάνουν αυτοί οι δυο εραστές;

XX

Θυμούνται.

XY

Όσα τους χώρισαν;

XX

Ίσως, στην αρχή. Και τσακώνονται.

Ο XY νεύει καταφατικά.

XY

Και μετά;

XX

Μετά θυμούνται αυτά που τους έφεραν κοντά, όσα τους ένωσαν, σε μιαν άλλη ζωή, κάποτε.

XY

Θυμάσαι πού συναντηθήκαμε πρώτη φορά;

Μικρή παύση. Η XX τον κοιτάζει.

Σ' ένα από κείνα τα παγκάκια του χαμένου θησαυρού. Καθίσαμε πλάι πλάι. Και σε κοιτάζα.

XX

Χωρίς να μιλάς, όπως κι απόψε. Στην αρχή τουλάχιστον.

XY

Μμμ. Κι ύστερα;

XX

Απλώσαμε τα χέρια μας την ίδια στιγμή να βρούμε το κρυμμένο βιβλιαράκι.
Και αγγίχτηκαν.

XY

Ναι.

XX

Εγώ το πήρα στο τέλος.

Ο XY γνέφει καταφατικά.

Το κέρδισα.

XY

Πάντα κέρδιζες εσύ.

XX

Τι σημαίνει αυτό; Ότι με άφηνες;

XY

Όχι. Ποτέ.

Παύση. Η XX τρίβει το πρόσωπό της επάνω στο δικό του.

Και μετά; Τι έγινε μετά από αυτό;

XX

Μετά, μου μίλησες. Μου είπες μια φράση από κείνο το βιβλίο, το ήξερες, το είχες διαβασμένο.

XY

«Δεν σας γνωρίζω, κι όμως, μου λείπετε ήδη».

XX

Κι άκουσα την φωνή σου για πρώτη φορά.

XY

Το βιβλίο. Θυμάσαι ποιο ήταν το βιβλίο;

XX

Το έχω ακόμη. Δεν θέλησα ποτέ να το χαρίσω σε κάποιον άλλο, το κράτησα μόνο για μένα.

XY

Κι έπειτα;

XX

Μιλήσαμε κάμποση ώρα κι ύστερα μου το πήρες απ' τα χέρια κι άρχισες να μου διαβάζεις αποσπάσματα.

Ο XY χαμογελά, ενώ ταυτόχρονα προσπαθεί να κρύψει ένα μορφασμό πόνου.

Μια στιγμή, ζάπλωσες στο παγκάκι κι έγειρες το κεφάλι σου στα πόδια μου.

Ο XY ξαπλώνει ακουμπώντας το κεφάλι του στα πόδια της.

XY

Έτσι;

XX

Μμμ. Και συνέχισες να μου διαβάζεις. Μείναμε έτσι αρκετή ώρα.

Η XX του χαιδεύει τα μαλλιά.

XY

Το παγκάκι μας, θυμάσαι ποιο ήταν;

XX

Πάντα.

Μικρή παύση.

XY

Πηγαίνεις ακόμη;

XX

Όχι. Ό,τι ήταν να βρω σ' εκείνο το παγκάκι, το βρήκα. Εκπλήρωσε το σιόπό του.

XY

Και με το παραπάνω.

XX

Ύστερα –

XY

Ύστερα σηκώθηκα, σε πήρα από το χέρι και φύγαμε.

XX

Ναι. Έτσι έγινε.

XY

Πόσο καιρό μείναμε μαζί;

XX

Πολύ. Αλλά όχι αρκετό.

XY

Πολύ αλλά όχι αρκετό.

Πάυση.

Όσπου η ιστορία μας τελείωσε, κάπως άδοξα.

XX

Υποθέτω.

XY

Όπως όλες οι ιστορίες του κόσμου.

XX

Κάπως έτσι.

XY

Και πώς βρισκεσαι απόψε εδώ, και πάλι, μαζί μου; Είπες, όταν τελειώνει κάτι για σένα... ή μήπως δεν είχε –

XX

Δεν είχε.

XY

Τότε γιατί; Γιατί χωρίσαμε;

Σιωπή.

Ασυμφωνία χαρακτήρων;

XX

Μάλλον. Όπως σ' όλες τις ιστορίες του κόσμου. Ας πούμε καλύτερα, διαφορετικές προτεραιότητες.

XY

Ναι. Θυμάμαι τώρα.

Ο XY ανασηκώνεται.

XX

Είχες ένα σπουδαίο σκοπό που έπρεπε να πραγματοποιηθεί. Σύντομα, το σπίτι, η μικρή μας πόλη δεν σε χωρούσαν πια. Έπρεπε να αφιερωθείς ολοκληρωτικά στο όραμά σου, να δημιουργήσεις αυτό το κίνημα που θα φέρει την μεγάλη αλλαγή.

XY

Σωστά.

Μικρή παύση.

XX

Και τώρα;

XY

Τώρα τι;

XX

Θέλω να πω... η αποστολή σου τελείωσε. Το σύστημα δουλεύει μόνο του πια, ανά πάσα στιγμή, αν εσύ... λείψεις, δε θα επηρεάσει την λειτουργία του, έτσι δεν είναι;

XY

Έτσι.

XX

Αυτό σημαίνει πως το έργο σου ολοκληρώθηκε με επιτυχία. Ό,τι ήταν να προσφέρεις –

XY

Πού θες να καταλήξεις;

XX

Προσπαθώ να καταλάβω αν... αν έχει νόημα... αν η αποψινή μας συνάντηση, αν θα μπορούσαμε να –

XY

Για πόσο;

XX

Για όσο.

XY

Το ξέρεις πως ο χρόνος που μου μένει είναι περιορισμένος.

XX

Το ίδιο ισχύει και για μένα. Είπαμε, ο χρόνος μας ποτέ δεν θα 'ναι αρκετός.

XY

Ποτέ δεν είναι.

XX

Στα λόγια μου έρχεσαι.

XY

Δεν είναι έτσι. Εσύ δεν χρειάζεται να συνεχίσεις στην πλατφόρμα.

XX

Και πάλι, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, κι εγώ... κι εσύ –

XY

Δεν γίνεται.

XX

Μα θα μπορούσαμε, ίσως... για όσο –

XY

Μην μου το ζητάς αυτό, σε παρακαλώ. Έχω κουραστεί πια. Η ζωή μου εδώ και χρόνια είναι ένα μαρτύριο. Υποφέρω. Το μόνο που μου δίνει δύναμη για να βγάλω την κάθε μέρα είναι αυτός ο σκοπός, αυτό το κίνημα, που σε λίγο καιρό, θα κάνει τις φωνές χιλιάδων ανθρώπων να ακουστούν σε νέα βάση, θα ταρακουνήσει με τέτοιον τρόπο την κοινή γνώμη, που κανείς δεν θα μπορεί πια να αγνοήσει το αίτημά μας για ένα τέλος αξιοπρεπές και ανθρώπινο. Πρέπει να φτάσω ως το τέλος. Έχω χρέος απέναντι στον εαυτό μου.

Μικρή παύση.

Αν σταματούσα τώρα, θα ήταν σαν να μην το πίστεψα αρκετά, να εγκατέλειψα. Πρέπει να το φτάσω ως το τέλος. Καταλαβαίνεις; Μπορείς να με καταλάβεις;

Η XX γνέφει καταφατικά.

Κι έπειτα, πίστεψέ με, υπάρχουν μέρες που... μια καθημερινότητα μαζί μου, στην κατάσταση που βρίσκομαι, σίγουρα δεν είναι κάτι... σίγουρα δεν είναι αυτό που θα ήθελα να θυμάσαι από μένα.

XX

Θα είχα ωστόσο κάτι να θυμάμαι.

XY

Θα έχεις. Θα έχουμε. Την αποψινή νύχτα.

XX

Την αποψινή νύχτα.

Η XX βουρκώνει. Ο XY την αγκαλιάζει.

XY

Και το παγκάκι μας.

XX

Ναι.

Σιωπή.

Σκοτάδι.

X

06:12

Ο ΧΥ κοιτάζει έξω απ' το παράθυρο, είναι γυρισμένος πλάτη. Η ΧΧ βγαίνει από το μπάνιο κρατώντας την τσάντα της. Έχει φορέσει και πάλι το φόρεμά της. Πλησιάζει στο τραπεζάκι με τα ποτά και σερβίρει και στα δύο ποτήρια με πλάτη γυρισμένη.

XX

Ένα τελευταίο;

Ο ΧΥ στρέφει προς εκείνη. Πηγαίνει και παίρνει το ποτήρι του. Τσουγκρίζουν και πίνουν.

Έφτασε, λοιπόν, η ώρα του αποχαιρετισμού.

Παύση.

ΧΥ

Έχεις πολύ δρόμο για πίσω;

XX

Τρεις ώρες με το τραίνο. Αλλά δεν ξέρω αν θα βρω εισιτήριο αμέσως. Δεν έβγαλα με επιστροφή, για ευνόητους λόγους.

ΧΥ

Σωστά.

XX

Η Αγγέλα... η κολλητή μου, θα ανησυχήσει που δεν θα με βρει στο μαγαζί. Θα πρέπει να την πάρω τηλέφωνο. Ανοίγω εγώ τα πρωινά. Εκείνη έχει την Μαγδαληνή, την αφήνει πρώτα στο σχολείο κι έρχεται μετά. Ύστερα, πίνουμε τον καφέ μας και λέμε πώς περάσαμε την προηγούμενη νύχτα. Όταν δεν έχουμε κάτι σημαντικό ή τέλος πάντων κάτι αρκετά ενδιαφέρον για να διηγηθούμε, σκαριφιζόμαστε διάφορα. Φυσικά, πάντα όταν συμβαίνει αυτό, γνωρίζουμε ότι πρόκειται για παραμύθια, γιατί φροντίζουμε να αφηγηθούμε τα πιο εξωφρενικά πράγματα. Είναι το παιχνίδι μας, το αλατοπίπερο μιας βαρετής καθημερινότητας. Όσα δεν θα κάνουμε ποτέ στην πραγματικότητα, τα ζούμε έτσι, μ' αυτό τον τρόπο.

ΧΥ

Και τι σιοπεύεις να της πεις για απόψε;

XX

Θα της πω... πως γνώρισα κάποιον. Έναν γοητευτικό άγνωστο, ντυμένο στα μαύρα, με κάπως αχτένιστα μαλλιά. Και μακριά δάχτυλα. Πως πήγαμε σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου και έμεινα μαζί του ως το ξημέρωμα. Φυσικά δεν θα με πιστέψει. Θα νομίζει πως το έβγαλα κι αυτό από το μυαλό μου.

Παύση.

Δε θα προσπαθήσω να την πείσω για το αντίθετο.

XY

Εγώ θέλω να κρατήσω την ανάμνηση αυτής της νύχτας, αυτού του δωματίου, μόνο για μένα.

Ο XY πίνει όλο το ποτό του κι αφήνει το άδειο ποτήρι στο τραπέζι.

Θα μιλήσω, όμως, στον αδερφό μου για ένα κορίτσι, ένα όμορφο κορίτσι που γνώρισα κάποτε σ' ένα παγκάκι.

XX

Θα σε περιμένει;

XY

Ναι.

XX

Τον σιέφτομαι να στέκει όλο αγωνία πάνω απ' το τηλέφωνο.

XY

Έχει συνηθίσει υποθέτω.

XX

Κι αν δεν γυρνούσες;

XY

Τότε θα καταλάβαινε.

XX

Θα καταλάβαινε.

XY

Πως η αποστολή μου έφτασε στο τέλος της, πως τα κατάφερα.

XX

Έχεις φανταστεί ποτέ πώς θα νιώσει... όταν –

XY

Όταν δεν θα χτυπήσει το τηλέφωνο. Θα πονέσει.

Παύση.

XX

Θυμάσαι ποιο ήταν; Το παγκάκι εκείνο.

XY

Πάντα.

XX

Τι φορούσε εκείνο το κορίτσι.

XY

Με κάθε λεπτομέρεια. Πώς είχε τα μαλλιά της. Πώς έκλεινε πάντα την τσάντα της με ένα απαλό χάδι.

XX

Όσα είπατε;

XY

Θα μπορούσα να γράψω βιβλίο.

Παύση. Η XX ανοίγει την τσάντα της και βγάζει από μέσα ένα βιβλίο. Την κλείνει με μια κίνηση σαν να την χαϊδεύει.

XX

Θέλω να σου χαρίσω κάτι.

Μικρή παύση. Τον πλησιάζει και του δίνει το βιβλίο.

Αυτό, το θυμάσαι;

Ο XY την κοιτάζει σκεπτικός.

Είναι... είναι το βιβλίο μας. Το αναγνωρίζεις;

Ο XY την κοιτάζει χωρίς να μιλά.

Το είχα όλο αυτό τον καιρό. Τώρα... τώρα πια θέλω να το κρατήσεις εσύ.

Μικρή παύση.

Απόψε το κέρδισες.

Ο ΧΥ το παίρνει και παραμένει σιωπηλός.

Άνοιξέ το. Έχει κάτι για σένα μέσα.

Ο ΧΥ το ανοίγει διστακτικά. Βγάζει από μέσα ένα γυάλινο φιαλίδιο που είναι άδειο και τότε καταλαβαίνει ότι πρόκειται για δηλητήριο. Την κοιτάζει.

Το κέρδισες.

ΧΥ

Δε... δεν χρειαζόταν να το κάνεις αυτό για μένα. Δεν ήθελα εσύ...

ΧΧ

Μόνο για σένα θα μπορούσα.

Παύση. Ο ΧΥ κάθεται στο κρεβάτι κρατώντας πάντα το βιβλίο στο χέρι. Η ΧΧ τον βοηθά να ξαπλώσει.

Θα είναι γρήγορο και ανώδυνο. Κι εγώ θα είμαι δίπλα σου, όπως σου υποσχέθηκα. Μέχρι να ξημερώσει.

Ο ΧΥ με το ένα χέρι ακουμπά το βιβλίο στο στήθος του και με το άλλο κρατάει το χέρι της ΧΥ και το φιλάει.

Τα κατάφερες. Απόψε ο χρόνος σου... ήταν τελικά αρκετός.

ΧΥ

Σ' ευχαριστώ!

ΧΧ

Θα ξαναβρεθούμε.

Μικρή παύση.

Έτσι δεν είναι;

Ο ΧΥ γνέφει καταφατικά.

XΥ

Στο παγκάκι μας.

XX

Ναι.

XΥ

Θα ήθελα να μάθω το όνομά σου.

XX

Από χθες το βράδυ, άλλαξα τόσο πολύ που δεν ξέρω ποια είμαι πλέον.

Μικρή παύση.

XΥ

Τότε για μένα θα είσαι η Αλίκη.

Ο ΧΥ της φιλάει και πάλι το χέρι.

XX

Ναι.

XΥ

Εγώ –

Η XX του κλείνει με μια απαλή κίνηση το στόμα για να μην της πει το όνομά του.

XX

«Δεν σας γνωρίζω. Κι όμως...»

Μικρή παύση.

«Μου λείπετε ήδη».

Σιωπή. Ο ΧΥ κλείνει τα μάτια. Η XX τον φιλάει στα μάτια κι ύστερα στα χείλη. Λίγα δευτερόλεπτα μετά καταλαβαίνει πως ο ΧΥ δεν αναπνέει πια. Τότε στρέφει προς το παράθυρο. Ξημερώνει.

Σκοτάδι.